

معاذ بن جبل

طبقات

سخن او را می‌شنیدند، پرسیدم تو کیستی؟ گفت: من معاذ بن جبلم.

و اقدی از عیسی بن نعمان، از معاذ بن رفاعة، از جابر بن عبد الله نقل می‌کند که می‌گفته است: «معاذ بن جبل که رحمت خدا بر او باد از زیباترین و خوشخوت‌ترین و بخشندۀ ترین مردم بود. چون وام بسیاری گرفته بود، به بستانکارانش در پی او افتادند و او چند روزی برای رهایی از ایشان در خانه خود پنهان شد. بستانکاران از پیامبر (ص) استدعا کردند که او را وادر به پرداخت فرماید. پیامبر (ص) به او پیام دادند و در حالی که بستانکارانش همراهش بودند به حضور پیامبر آمد. بستانکاران گفتند: ای رسول خدا حق ما را از او بستان. پیامبر فرمود: خدای رحمت کناد هر کسی را که طلب خود را بر او بیخشايد. گروهی بخشیدند و گروهی گفتند: ای رسول خدا حق ما را از او بستان. پیامبر (ص) به معاذ فرمودند: پایدار و شکیبا باش و اموال او را گرفتند و به بستانکارانش دادند که میان خود تقسیم کردند و به هر یک پنج هفتمن از طلبش رسید. گفتند: ای رسول خدا خودش را برای ما بفروش اینعی بردگی! پیامبر فرمود: دست از او بردارید که شما را برای این کار راهی نیست. معاذ پیش افراد قبیله بنی سلمه آمد یکی از ایشان به او گفت: ای ابو عبد الرحمن کاش از پیامبر (ص) برای خود چیزی می‌خواستی که سخت تهیست شدی. گفت: هرگز از ایشان چنین استدعا یابی نمی‌کنم.

گوید: یک روز گذشت پیامبر (ص) او را احضار و به یمن گسیل فرمود و گفت: شاید خداوندت جبران کند و وامت را فراهم سازد. گوید، معاذ به یمن رفت و همواره تا هنگام رحلت پیامبر (ص) همانجا بود. سالی که عمر از طرف ابوبکر به امارت حج گماشته شده بود معاذ هم به مکه آمد و روز هشتم ماه او و عمر یکدیگر را در یمن دیدند و با یکدیگر معانقه کردند و هر یک دیگری را به مرگ رسول خدا (ص) تسلیت و تعزیت گفتند و سپس روی زمین نشستند و با یکدیگر به سخن گفتن پرداختند. عمر گروهی از غلامان را همراه معاذ دید و گفت: ای ابو عبد الرحمن اینها چیست؟ گفت: در این سفر یمن برای من فراهم شده است. عمر پرسید: چگونه؟ گفت: به من هدیه داده شده‌اند و به این طریق مرا گرامی داشته‌اند. عمر گفت: موضوع ایشان را با ابوبکر بگو. معاذ گفت: چه لزومی دارد که به ابوبکر بگویم. معاذ خواهد و در خواب چنان دید که بر لبه آتش است و عمر از پشت سر کمر بندش را گرفته و مانع از سقوط او در آتش است. معاذ ترسید و گفت: این همان دستوری است که عمر داده است. معاذ نزد ابوبکر آمد و موضوع را گفت و ابوبکر همه را به خودش بخشید. او طلب

بستانکارانش را پرداخت کرد و گفت: شنیدم پیامبر (ص) می‌فرمود شاید خداوند متعال برای تو جبران فرماید.

عیبدالله بن موسی از موسی بن عبیده، از ایوب بن خالد، از عبدالله بن رافع نقل می‌کند *؛ چون ابو عبیده جراح در طاعون عُمواس درگذشت، معاذ بن جبل را به جانشینی خود گماشت و گرفتاری و درد مردم سخت شد و به معاذ گفتند: خدای را بخوان و دعا کن تا این پلیدی و گرفتاری را از میان بردارد. گفت: این گرفتاری و پلیدی نیست، بلکه دعای پیامبر تان است و نیکوکارانی که پیش از شما با این طاعون مرده‌اند شهادتی بوده است که خداوند متعال هر که را بخواهد به آن مخصوص می‌فرماید. ای مردم چهار چیز است که هر کس بتواند خود را از آن حفظ کند عذاب الهی او را فرانخواهد گرفت. پرسیدند چیست؟ گفت: زمانی خواهد رسید که در آن باطل آشکار می‌شود، آن‌چنان که آدمی صبح دینی دارد و شام دین دیگری، و آدمی می‌گوید به خدا نمی‌دانم بر چه آیینی هستم، و نه با بصیرت زندگی می‌کند و نه با بصیرت می‌میرد. و به مردم مال خدا را می‌دهند که سخنی بگوید که دروغ است و خداوند را به خشم می‌آورد. معاذ سپس گفت: پروردگار از رحمت خود به خانوادهٔ معاذ بیشترین بهره را عنایت فرمای. دو پرسش گرفتار طاعون شدند، به آنان گفت: خویشن را چگونه می‌یابید؟ گفتند: ای پدر، حق از پروردگار توست و از شک‌کنندگان مباش. گفت: مرا هم به خواست خداوند از صابران و شکیبايان خواهید دید. سپس دوزن او گرفتار طاعون شدند و درگذشتند. آن‌گاه معاذ در انگشت ابهام خود گرفتار طاعون شد^۱. آن را با دهان خویش می‌دمید و در دهان خود می‌نهاد و می‌گفت: پروردگار این چیز اندک و کوچکی است، در آن برکت بدء که تو چیز اندک را برکت می‌دهی و معاذ درگذشت.

عیبدالله بن موسی از شیبان، از اعمش، از شهر بن حوشب، از حارث بن عُمیره زُبیدی^۲ نقل می‌کند که می‌گفته است *؛ به هنگام مرگ معاذ بن جبل بر بالین او نشسته بودم، گاه بیهوش می‌شد و گاه بهوش می‌آمد و شنیدم چون بهوش می‌آمد می‌گفت: پروردگارا

۱. برای اطلاع بیشتر از چگونگی و علایم بالینی طاعون که انواع مختلف دارد، در منابع قدیمی اسلامی، رک: ابن سينا، قانون، ج ۳، ص ۱۲۱، چاپ بولاق، و هدایة المتعلين اخوینی، چاپ دکتر جلال متینی، ص ۶۱۷-م.

۲. از راویان و رجال حدیث در فرن اول هجری، بخاری می‌گوید: نام صحیح او بزید بن عميره زبیدی است و حارث اشتباه است. برای اطلاع، رک: ذهبي، میزان الاعتدا، ج ۱، ص ۴۶۰، ذیل شماره ۱۶۳۹-م.

خفه‌ام ساز، خفه و سوگند به عزت تو که تو را دوست می‌دارم.
فضل بن دکین می‌گوید موسی بن قیس خضرمی، از مسلمه بن کهنه‌ل نقل می‌کرد
*: معاذ در گلوی خود گرفتار طاعون شد و می‌گفت: پروردگارا مرا خفه می‌سازی و همانا
آگاهی که تو را دوست می‌دارم.

اسماعیل بن عبد الله بن ابی اویس مدائی از ابراهیم بن ابی حییة، از داود بن حُصین
نقل می‌کند که می‌گفته است *: شنیده‌ام در سال طاعون عمواس چون گرفتاری سخت شد
یاران معاذ گفتند: این رنج و شکنجه است، معاذ گفت: آیا این رحمت الهی را که خداوند
به وسیله آن بر بندگان خود رحمت می‌آورد، همچون عذاب و شکنجه‌ای می‌دانید که قومی
را که بر ایشان خشم فرموده است گرفتار آن ساخته است؟ همانا این رحمتی است و شهادتی
است که خداوند شما را مخصوص به آن فرموده است. پروردگارا از این رحمت خود بر
معاذ و خانواده‌اش نصیب فرمای. و هر کس از شما می‌تواند بمیرد، پیش از آنکه فتنه‌ها
صورت گیرد و بهزادی صورت خواهد گرفت. باید مرد پیش از آنکه آدمی پس از
مسلمانی مجبور به کفر شود یا آنکه کسی را بدون آنکه کشن اور رواباشد بکشد، یا آنکه
ستمگران را باری دهد یا کارش به آنجا برسد که بگوید چه بمیرم و چه زنده باشم نمی‌دانم
که برحقم یا باطل.

کثیر بن هشام از جعفر بن برقان، از حبیب بن ابی مرزوق، از عطاء بن ابی رباح، از
ابو مسلم خولانی^۱ نقل می‌کند که می‌گفته است *: وارد مسجد شهر حمص^۲ شدم و دیدم
حدود سی تن مرد کامل از یاران پیامبر نشسته‌اند و میان ایشان جوانی سیه‌چشم که دارای
دندهای درخشان بود ساکت نشسته بود و سخنی نمی‌گفت و چون آن گروه در چیزی
شک می‌کردند به او روی می‌آوردند و از می‌پرسیدند. به یکی از همنشینهای خود گفتند:
این کیست؟ گفت: معاذ بن جبل است.

و افادی از ایوب بن نعمان، از پدرمش از قول خویشاوندان او، و اسحاق بن خارجه بن

۱. عبدالله بن ثوب، که به کنیه خود ابو مسلم خولانی مشهور است از فقهای قرن اول هجرت و درگذشته سال ۶۲ هجری است. او پیش از رحلت حضرت رسول مسلمان شده ولی در ک محضر آن حضرت را نکرده است، رک: زرکلی، الاعلام، ج ۳، ص ۲۰۳-۴.

۲. از شهرهای آباد سوریه که میان دمشق و حلب است. همانکنون هم شهر سوم سوریه و دارای ۲۸۰/۲۹۲ تن جمعیت است، به نقل از گیاتاشناسی کشورها.

عبدالله بن کعب بن مالک، از پدر بزرگش نقل می‌کردند * معاذ بن جبل مردی سپید‌چهره و بلند قامت و دارای دندانهای زیبا و چشم‌انی درشت و ابروانی پیوسته و موهای پیچیده و کوتاه بود. در بیست یا بیست و یک سالگی خود در بدر شرکت کرد و پس از آنکه در جنگ تبوك هم همراه پیامبر (ص) بود، در بیست و هشت سالگی به یمن رفت و در سال هیجدهم هجرت در طاعون عمواس که جایی در اردن از نواحی شام است به روزگار حکومت عمر در سی و هشت سالگی درگذشت و اعتابی از او باقی نمانده است.

یزید بن هارون و عفان بن مسلم از حماد بن سلمه، از علی بن زید، از سعید بن مسیب نقل می‌کنند که می‌گفته است * عیسی (ع) در سی و سه سالگی به آسمان برده شد و معاذ بن جبل که خدایش رحمت کناد در سی و سه سالگی درگذشت.^۱

یزید بن هارون نقل می‌کند که سعید بن ابی عرور، از شہر بن خوشب^۲ نقل می‌کرده که می‌گفته است * عمر بن خطاب می‌گفت: اگر معاذ بن جبل زنده و در دسترس من می‌بود، او را خلیفه می‌کردم و چون پروردگارم از من در باره او می‌پرسید می‌گفتم پروردگارا شنیدم که پیامبر فرمود: چون عالمان در روز قیامت جمع شوند، معاذ بن جبل به اندازه پرتاپ یک سنگ جلوتر از ایشان است.^۳ گوید: از زیادی کسانی از بنی سلمه که در جنگ بدر شرکت کرده‌اند به آن قبیله سلمه بدر می‌گفتند که چهل و سه مرد از ایشان در بدر حضور داشتند.

۱. این گونه مقایسه کردن میان پیامبر بزرگوار معصوم الولزم عیسی (ع) و معاذ بن جبل ترک ادب شرعی نیست؟ وانگنهی مکرر ملاحظه کردید که می‌گوید معاذ در بدر بیست یا بیست و یک ساله بوده است، چگونه در شانزده سال بعد سی و سه ساله بوده است؟ -م.

۲. شهر بن خوشب، چندان قابل اعتماد نیست. از بیت‌المال که سریرست آن بوده است، مقداری برداشته است. درگذشته به سال ۱۱۱ یا ۱۱۲ هجری است. رک: ذهی، میزان الاعتدا، ج ۲، ص ۲۸۳، ذیل شماره ۳۷۵۶ -م.

۳. بر فرض صحت این روایت آیا عمر بن خطاب که برای معاذ بن جبل این چنین می‌گوید، نشیده بود که پیامبر (ص) در مورد حضرت علی (ع) فرموده‌اند «که من شهر علمت و علمت در ایت / درست این سخن گفت پیغمبر است»، برای اطلاع از اسناد این گفتار رسول خدا (ص) در منابع اهل سنت، رک: صحيح ترمذی، ج ۲، ص ۲۹۹، و مستدرک الصحيحین، ج ۳، ص ۱۲۶؛ و اثر بسیار سودمند استاد سید مرتضی فیروزآبادی، فضائل الخمسة من الصالحة الستة، ج ۲، بیروت، ۱۹۷۲، ص ۵۲ -۲۴۸ -م.

از خاندان زُرَيْقَ بن عَامِرَ بْن زُرَيْقَ بْن عَبْدَ بْن حَارِثَةَ بْن
مَالِكَ بْن غَضَبَ بْن جُشَّمَ بْن خَزْرَجَ

قیس بن مُخْضن

ابن خالد بن مُخلد بن عامر بن زُرَيْقَ. مادرش اُنیسَةَ دختر قیس بن زید بن خَلْدَةَ بن عامر بن زریق است. محمد بن اسحاق و ابو معشر و واقدی نام پدرش را مُخْضن گفته‌اند و عبدالله بن محمد بن عماره انصاری چُحنَن گفته است. قیس دختری به نام ام سعد داشته است که مادرش خَوْلَةَ دختر فاکه بن قیس بن مخلد بن عامر بن زریق است. قیس در جنگ‌های بدر و أَحد شرکت کرده و در گذشته است و اعتاب او در مدینه باقی هستند.

حارث بن قیس

ابن خالد بن مخلد بن عامر بن زریق. کنیه‌اش ابو خالد و مادرش کبَشَةَ دختر فاکه بن زید بن خَلْدَةَ بن عامر بن زریق است. حارث بن قیس سه پسر به نامهای مخلد و خالد و خلده داشته که مادرشان اُنیسَةَ دختر نسر بن فاکه بن زید بن خَلْدَةَ بن عامر بن زریق است. واقدی فقط نام پدر اُنیسَه را که نسر است آورده است. به روایت همگان حارث در بیعت عقبه همراه هفتاد تن انصار بوده است و در جنگ‌های بدر و أَحد و خندق و همه جنگ‌های دیگر همراه پیامبر(ص) بوده است. در جنگ یمامه هم همراه خالد بن ولید بود و مجرروح شد. زخم او نخست سر به هم آورد ولی به روزگار حکومت عمر بن خطاب زخمش زدهان گشود و خونریزی کرد و مرد و به همین جهت او را از جمله کسانی می‌دانند که در جنگ یمامه حضور داشته و شهید شده است. اعتابی از او باقی نمانده است.

جُبَيْرَ بْنَ أَيَّاسَ

ابن خالد بن مُخلد بن عامر بن زریق. موسی بن عُقبَه و محمد بن اسحاق و ابو معشر و واقدی

نام پدرش را همین‌گونه نوشته‌اند و عبدالله بن محمد بن عماره، الیاس نوشته است. او در جنگهای بدر و أحد شرکت کرده و درگذشته است و اعقابی از او باقی نمانده است.

ابو عباده

نامش سعد بن عثمان بن خلدة بن مخلد بن عامر بن زريق است. مادرش هند دختر عجلان بن غنم بن عامر بن بياضة بن عامر بن خزرج است. ابو عباده دارای پسری به نام عباده است که مادرش سُنبَّة دختر ماعض بن قيس بن خلدة بن عامر بن زريق است. پسری دیگر به نام فروة داشته است که مادرش ام خالد دختر عمرو بن وذقة بن عبید بن عامر بن بياضة بن عامر بن خزرج است. پسری دیگر به نام عبدالله که مادرش آنسه دختر پسر بن یزید بن زید بن نعمان بن خلدة بن عامر بن زريق است و عبدالله اصغر و عقبه که مادرشان کنیز بوده است. دختری هم به نام میمونه داشته است که مادرش جنده دختر میری بن سماک بن عتیک بن امری القیس بن زید بن عبدالأشهل بن جشم است. ابو عباده در جنگهای بدر و أحد شرکت کرده و درگذشته است و اعقاب او در مدینه باقی هستند. و برادرش.

عقبة بن عثمان

برادر پدری اوست و مادرش ام جمیل دختر قطبه بن عامر بن حدیده بن عمرو بن سواد بن غنم بن کعب بن سلمه است. در جنگهای بدر و أحد شرکت کرده است و اعقابی از او باقی نمانده است.

ذکوان بن عبد قيس

ابن خلدة بن مخلد بن عامر بن زريق. کنیه‌اش ابو سعیع و مادرش از قبیله اشجع است. گفته شده است او و ابو امامه اسعد بن زراره نخستین کسانی از انصارند که مسلمان شده‌اند. آن دو به مکه سفر کرده بودند که خبر ظهور پیامبر (ص) را شنیدند و به حضور ایشان رفتند و مسلمان شدند و به مدینه برگشتند. به روایت همگان در هر دو بیعت عقبه شرکت کرده است.

ذکوان به مکه برگشت و پیوسته همراه پیامبر (ص) بود و همزمان با هجرت رسول خدا به مدینه هجرت کرد و او را مهاجری و انصاری می‌دانند. ذکوان در جنگ‌های بدر و أحد شرکت کرد و در جنگ أحد شهید شد. ابوالحکم پسر آخنثیس بن شریق بن علاج بن عمرو بن وهب ثقفی او را کشت و در این نبرد علی بن ابی طالب (ع) به ابوالحکم که بر اسب سوار بود حمله کرد و چنان شمشیری به پای او زد که آن را از نیمه رانش قطع کرد و او را از اسب به زیر کشید و سرش را جدا کرد. شهادت ذکوان در شوال که سی و دومین ماه هجرت بود اتفاق افتاده و اعقابی از او باقی نمانده‌اند.

مسعود بن خلدة

ابن عامر بن مخلد بن عامر بن زریق. مادرش انبیة دختر قیس بن ثعلبة بن عامر بن فهیرة بن بیاضة بن خزرج است. مسعود دارای دو پسر به نامهای یزید و حبیب بوده که مادرشان فاریعة دختر حباب بن رافع بن معاویة بن عبید بن ابجر است و او (یعنی ابجر) همان خدره پسر عوف بن حارث بن خزرج است. پسری دیگر به نام عامر داشته که مادرش قسیة دختر عبید بن معلی بن لودان بن حارثة بن عدی بن زید از فرزند زادگان غضب بن جشم بن خزرج است. مسعود در جنگ بدر شرکت کرد. فرزندان و فرزندزادگان او باقی بوده‌اند، ولی اکنون منقرض شده‌اند و کسی از ایشان باقی نمانده است.

عبدال بن قیس

ابن عامر بن خالد بن عامر بن زریق. مادرش خوله دختر بشر بن ثعلبة بن عمرو بن عامر بن زریق است. پسری به نام عبد الرحمن داشته که مادرش ام ثابت دختر عبید بن وہب از قبیله آشجع است. عبدال به روایت همگان در بیعت عقبه همراه هفتاد تن انصار بوده است و در جنگ‌های بدر و أحد شرکت کرده و درگذشته است و اعقاب او باقی هستند.

أشعذ بن يزيد

ابن فاکه بن زید بن خلدة بن عامر بن زریق است. موسی بن عقبه و ابو معشر و واقدی و عبدالله بن محمد بن عمارة انصاری نام او را همین‌گونه نوشته‌اند، ولی محمد بن اسحاق به تنهایی او را سعد گفته است. در جنگ‌های بدر و أحد شرکت کرده و درگذشته است و اعقابی از او باقی نمانده است.

فاکه بن قنسو

ابن فاکه بن زید بن خلدة بن عامر بن زریق. مادرش امامه دختر خالد بن مُخلد بن عامر بن زریق است. واقدی به تنهایی نام پادرش را نشر نوشته است و موسی بن عقبه و محمد بن اسحاق و ابو معشر و عبدالله بن محمد بن عمارة انصاری نام پدرش را نشر نوشته‌ند. عبدالله بن محمد می‌گوید: در انصار کسی به نام نشر نیست مگر سفیان بن نشر که از خاندان بنی حارث بن خزرج است. فاکه دارای دو دختر به نامهای ام عبدالله و رملة بوده است که مادرشان ام النعمان دختر نعمان بن خلدة بن عمرو بن امية بن عامر بن بیاض است. فاکه در جنگ بدر شرکت کرده و درگذشته است و نسلی از او باقی نمانده است.

معاذ بن ماعض

ابن قیس بن خلدة بن عامر بن زریق. مادرش از قبیله اشجع است. پیامبر (ص) میان معاذ و سالم مولیٰ ابو حذیفة عقد برادری بستند.

واقدی از یونس بن محمد ظفری، از معاذ بن رفاعة نقل می‌کند * معاذ بن ماعض در جنگ بدر زخمی شد و از همان زخم در مدینه درگذشت.

واقدی سپس خبر بالا را رد کرده و می‌گوید: از نظر ما صحیح و ثابت نیست، و آنچه ثابت است این است که معاذ بن ماعض در بدر و أحد و جنگ بثربونه شرکت کرده است و در جنگ اخیر که در ماه صفر و سی و ششمین ماه هجرت اتفاق افتاده شهید شده است و او را اعقابی نیست. و برادرش.

عائذ بن ماعض

ابن قیس بن خلدة بن عامر بن زریق، مادرش از قبیله اشجع است. پیامبر(ص) میان او و شوئیط بن عمرو عبدی عقد برادری منعقد فرمود. او هم در بدر واحد و بثرعونه شرکت کرد و در جنگ اخیر شهید شد. محمد بن سعد می‌گوید واقدی می‌گفته است و شنیدم کسی می‌گفت که عائذ در جنگ بثرعونه شهید نشده است، بلکه برادرش معاذ شهید شده است، و او در جنگ بثرعونه و خندق و تمام جنگهای دیگر همراه پیامبر بوده است. در جنگ یمامه با خالد بن ولید همراه بوده است و در آن جنگ که به سال دوازدهم هجرت و روزگار حکومت ابوبکر بوده شهید شده است. نسلی از او باقی نمانده است.

مسعود بن سعد

ابن قیس بن خلدة بن عامر بن زریق. فرزندانش عبارت اند از: عامر و ام ثابت و ام سعد و ام سهل که مادرشان کبشة دختر فاکه بن قیس بن مخلد بن عامر بن زریق است. مسعود در جنگهای بدر و أحد و بثرعونه شرکت کرد و در جنگ اخیر شهید شد، و این به روایت واقدی است، ولی عبدالله بن محمد بن عماره انصاری می‌گوید: مسعود در جنگ خیر شهید شده است و اعتابی از او باقی نیست و تمام اعقاب قیس بن خلدة بن عامر بن زریق هم منفرض شده و کسی از ایشان باقی نیست.

رفاعة بن رافع

ابن مالک بن عجلان بن عمرو بن عامر بن زریق. مادرش ام مالک دختر اُبی بن مالک بن حارث بن عبید بن مالک بن سالم حبْلی است. رفاعة دارای فرزندانی به این شرح بوده است: عبد الرحمن که مادرش معروف به ام عبد الرحمن دختر نعمان بن عمرو بن مالک بن عامر بن عجلان بن عمرو بن عامر بن زریق است. عبید که مادرش کنیزی است. معاذ که مادرش ام عبدالله سلمی دختر معاذ بن حارث بن رفاعة بن سواد بن مالک بن غنم بن مالک

بن نجار است. عبیدالله و نعمان و رملة و بشیة و ام سعد که مادرشان ام عبدالله دختر فاکه بن نسر بن فاکه بن زید بن خلدة بن عامر بن زریق است. و ام سعد صغری و کلشم که مادرشان کنیز بوده است.

پدر رفاعة، رافع بن مالک یکی از سالارهای دوازده گانه انصار است که در بیعت عقبه همراه هفتاد تن انصار بوده. ولی در جنگ بدر شرکت نکرده است و دو پرسش رفاعة و خلاد در بدر شرکت کرده‌اند. رفاعة همچنین در أحد و خندق و تمام جنگهای دیگر همراه پیامبر (ص) بوده است و در آغاز حکومت معاویه بن ابی سفیان درگذشته است و از او اعقاب بسیاری در مدینه و بغداد باقی مانده‌اند.

خلاد بن رافع

ابن مالک بن عجلان بن عمرو بن عامر بن زریق. برادر تنی رفاعة است. خلاد پسری به نام تحسین دارد که مادرش ام رافع دختر عثمان بن خلدة بن مخلد بن عامر بن زریق است. خلاد در جنگهای بدر و أحد شرکت کرده است، و دارای اعقاب بسیاری بوده است، ولی منقرض شده‌اند و کسی از ایشان باقی نیست.

عبیید بن زید

ابن عامر بن عجلان بن عمرو بن عامر بن زریق. در بدر و أحد شرکت کرده و درگذشته است و اعقابی از او باقی نمانده است. همه فرزندزادگان عمرو بن عامر بن زریق غیر از فرزندزادگان رافع بن مالک از میان رفته‌اند. فرزندزادگان رافع بسیارند و از فرزندان نعمان بن عامر هم یک با دو تن باقی هستند. جمعاً شانزده مرد.

از خاندان بنی بیاضة بن عامر بن زریق بن عبد حارثة بن مالک بن غضب بن جشم بن خزرج

زیاد بن لبید

ابن ثعلبة بن سنان بن عامر بن عدی بن امية بن بیاضة. کنیه‌اش ابو عبدالله و مادرش عمرة دختر

عبيد بن مطروف بن حارث بن زید بن عبيد بن زید از خاندان عمرو بن عوف و از آؤس است. زیاد بن لبید دارای پسری به نام عبدالله است و اعقاب او در مدینه و بغداد باقی هستند. به روایت همگان زیاد بن لبید در بیعت عقبه همراه هفتاد تن انصار بوده است و چون مسلمان شد بتهای بنی بیاضة را می‌شکست و فروة بن عمرو هم در این کار با او همراهی می‌کرد. زیاد از مدینه به مکه رفت و همراه و ملازم رسول خدا بود تا هنگامی که آن حضرت هجرت فرمودند، او هم به مدینه هجرت کرد. به این جهت به او مهاجری و انصاری می‌گفتند. زیاد در جنگهای بدر و احد و خندق و تمام جنگهای دیگر همراه پیامبر(ص) بوده است.

و اقدی از قول محمد بن صالح بن دینار، از موسی بن عمران بن متأخر نقل می‌کند * به هنگام رحلت پیامبر(ص) زیاد بن لبید کارگزار آن حضرت بر حضرموت بوده است. او سرپرستی جنگ با مرتدانی را که درین همراه اشعت بن قیس قیام کرده و اهل نجیر بودند بر عهده گرفت. گروهی از ایشان را کشت و گروهی را اسیر گرفت و اشعت بن قیس را در حالی که در بند کشیده بود پیش ابوبکر فرستاد.

خلیفه بن عدی

ابن عمرو بن مالک بن عامر بن فهیره بن بیاضة. ابو معشر و واقدی نام و نسب او را همین گونه آورده‌اند، ولی موسی بن عقبه و محمد بن اسحاق فقط نام و نام پدرش را آورده‌اند و نسب او را بیان نداشته‌اند. خلیفه دارای دختری به نام آمنه است که فروة بن عمرو بن وذقه بن عبيد بن عامر بن بیاضه با او ازدواج کرده است. خلیفه در بدر و أحد شرکت کرده است و در گذشته است و از اعقابی باقی نیست.

فروة بن عمرو

نسب او در بالا گذشت. مادرش رحیمه دختر نایی بن زید بن حرام بن کعب بن غنم بن کعب بن سلمه است. فروة دارای پسری به نام عبد الرحمن است که مادرش حبیبة دختر مُلیل بن وَبَرَّةَ بن خالد بن عجلان بن زید بن غنم بن سالم بن عوف است و فرزندان دیگرش عبارت اند

از: عبید و کبشه و ام شرحبیل که مادرشان کنیز است. و ام سعد که مادرش آمنه دختر خلیفة بن عدی است، و خالده و آمنه که مادران ایشان هم کنیز بوده‌اند.

فروة به روایت همگان در بیعت عقبه همراه هفتاد تن انصار بوده است و پیامبر (ص) میان او و عبدالله بن مخرمة بن عبد الغزی بن ابی قیس که از خاندان عامر بن لؤی است عند برادری بستند. فروة در جنگهای بدر و أحد و خندق و تمام جنگهای دیگر همراه پیامبر (ص) بوده است. رسول خدا (ص) در جنگ خیبر او را به سرپرستی غنایم گماشتند و او را برای ارزیابی محصول در مدینه می‌فرستادند. فروة دارای فرزندان و اعقابی بوده که همگان از میان رفته‌اند و کسی از ایشان باقی نمانده است.

خالد بن قيس

ابن مالک بن عجلان بن عامر بن بیاضه. مادرش سلمی دختر حارثه بن حارت بن زیدمناہ بن حبیب بن عبد حارثه بن مالک بن غضب بن جشم بن خزرج است. خالد بن قیس پسری بهنام عبد الرحمن داشته است که مادرش ام الربيع دختر عمر و بن وذفة بن عبید بن عامر بن بیاضه است. خالد بن قیس به روایت محمد بن اسحاق و واقدی در بیعت عقبه همراه هفتاد تن انصار شرکت کرده است، ولی موسی بن عقبه و ابو معشر او را از شرکت‌کنندگان در عقبه نمی‌دانند.

واقدی از ابراهیم بن اسماعیل بن ابی حبیبة، از داود بن حصین نقل می‌کند: «خالد در بیعت عقبه شرکت نکرده است. همگان گفته‌اند که خالد در جنگهای بدر و أحد شرکت کرده است و اعقاب او باقی بوده‌اند و منقرض شده‌اند».

رُخیله بن ثعلبة

ابن خالد بن ثعلبة بن عامر بن بیاضه. در بدر و أحد شرکت کرده و درگذشته است و او را اعقابی نیست.

از خاندان بنی حبیب بن عبد‌حارثه بن مالک بن غضب بن جشم بن خزرج

رافع بن معلی

ابن لوذان بن حارثه بن زید بن ثعلبة بن عدی بن مالک بن زید مناہ بن حبیب بن عبد‌حارثه. مادرش ادام دختر عوف بن مبدول بن عمرو بن غنم بن مازن بن نجار است. پیامبر(ص) میان او و صفوان بن بیضاء عقد برادری منعقد فرمود و هردو در جنگ بدر شرکت کردند و به روایتی هردو در همین جنگ شهید شدند. همچنین روایت شده است که صفوان در جنگ بدر کشته نشده و تا پس از رحلت حضرت ختمی مرتبت زنده بوده است. کسی که در جنگ بدر رافع بن معلی را شهید کرده عکرمه پسر ابو جهل بوده است. موسی بن عقبه و ابن اسحاق و ابو معشر و واقدی و عبدالله بن محمد بن عماره انصاری همگان معتقدند که رافع در جنگ بدر شرکت کرده و شهید شده است و نسلی از او باقی نمانده است. و برادرش.

هلال بن معلی

برادر تنی رافع و کنیه‌اش ابو قیس است. موسی بن عقبه و ابو معشر و واقدی و عبدالله بن محمد بن عماره انصاری معتقدند که هلال در جنگ بدر شرکت کرده است، ولی ابن اسحاق نام او را در شرکت‌کنندگان بدر نیاورده است. واقدی می‌گوید: هلال در جنگ بدر شهید شده است و اعقاب او باقی بوده‌اند. عبدالله بن محمد بن عماره انصاری می‌گوید: کسی که در بدر شهید شده، رافع بن معلی بوده است و در این هیچ شکی نیست، و هلال در بدر کشته نشده است و با برادر دیگر شعبه‌ی بن معلی در أحد هم شرکت کرده است و عبیید در بدر شرکت نداشته است. اعقاب هلال بن معلی در مدینه و بغداد باقی هستند، و فرزندزادگان حبیب بن عبد‌حارث همگان به جز فرزندان هلال بن معلی از میان رفته‌اند. شمار کسانی از خزرج که در جنگ بدر همراه رسول خدا(ص) بوده‌اند به روایت واقدی یکصد و هفتاد و پنج مرد و به روایت محمد بن اسحاق یکصد و هفتاد تن بوده‌اند. و شمار تمام مردان مسلمان

از مهاجر و انصار که در بدر شرکت کردند و پیامبر(ص) سهم آنان را از غنایم پرداخته‌اند، به روایت ابن اسحاق سیصد و چهارده مرد بوده‌اند. از مهاجران هشتاد و سه تن و از قبیله اوس انصار شصت و یک مرد و از قبیله خزرج یکصد و هفتاد مرد. و به روایت ابو معشر و واقدی سیصد و سیزده تن بوده‌اند. واقدی می‌گوید: از کسی هم شنیده‌ام که شمارشان سیصد و چهارده تن بوده‌اند، و به روایت موسی بن عقبه شمارشان سیصد و شانزده تن بوده‌اند.

نقیبان دوازده گانه‌ای که پیامبر(ص) از انصار در شب بیعت عقبه در منی برگزیدند

عبدالله بن ادريس آؤدی^۱ از محمد بن اسحاق، از عبدالله بن ابوبکر بن محمد بن عمر و بن حزم نقل می‌کرد که: پیامبر(ص) به کسانی که در عقبه به دیدار ایشان آمده بودند، فرمودند: از میان خود دوازده تن را برای من مشخص سازید که کفیل و سرپرست قوم خود باشند، همچنان که حواریون برای عیسی بن مریم(ع) عهده‌دار شدند. و ایشان دوازده تن برگزیدند. کس دیگری غیر از عبدالله بن ادريس در حدیث دیگری می‌گوید که پیامبر(ص) به انصار فرمود: هیچ یک شما از اینکه کس دیگری غیر از او برگزیده شود احساس ناراحتی نکند که جبرئیل برای من برمی‌گزیند.

محمد بن حمید عبدی از معمر، از ایوب، از عکرمه نقل می‌کند که می‌گفته است: پیامبر(ص) سال بعد هفتادتن از انصار را که ایمان آورده بودند ملاقات فرمود و از میان ایشان نقیبان دوازده گانه انصار را برگزیدند.

واقدی از خارجه بن عبدالله و ابراهیم بن اسماعیل بن ابی حبیبة، از داود بن حُصَین، از محمود بن لبید نقل می‌کند: پیامبر(ص) به نقیبان دوازده گانه فرمود: شما سرپرستان و کفیل قوم خود هستید، همچنان که حواریون برای عیسی(ع) بودند و من هم کفیل و سرپرست قوم خود خواهم بود. گفتند: آری همچنین است.

واقدی از معمر، از زهری، از ابی امامه بن سهل بن حُبَّیف نقل می‌کند که می‌گفته است: نقیبان دوازده تن بودند و سالارشان اسعد بن زراره بود.

۱. عبدالله بن ادريس آؤدی از بزرگان محدثان کوفه است. در سال ۱۲۰ هجرت متولد شده و در ۱۹۶ هجرت درگذشته است. تفاصیل هارون الرشید را برای سرپرستی قضا و صله او را نپذیرفت. رک: زرکلی، الاعلام، ج ۴، ص ۱۹۶ - م.

و اقدی از عبد الرحمن بن ابی الرجال، از زینتة، از عمرة، از عایشه^۱ نقل می‌کند که می‌گفته است: «پیامبر (ص) اسعد بن زراره را به سالاری نقیبان برگزیدند.

نام و نسب و صفات و تاریخ وفات نقیبان

عبدالله بن ادريس آؤدی از محمد بن اسحاق، از عبدالله بن ابی بکر بن محمد بن عمرو بن حزم و اقدی از عمر، از زهری، همچنین و اقدی از محمد بن صالح، از عاصم بن عمر بن قناده و محمد بن حمید عبدی از عمر بن راشد نقل می‌کنند که می‌گفته است: «مردی که کاملآً آشنا و عالم به احوال نقیبا بود، حرام بن عثمان است که از ابن جابر از پدرش جابر نقل می‌کرد و من دیگر نیازی ندارم از کس دیگری در این باره پرسم. او و دیگران نام نقیبان و نام پدرانشان را و قبایل ایشان را برای من گفتند و نسب پدری و مادری آنها را هم بر شمرده‌اند و فرزندان ایشان را هم گفته‌اند.

از محمد بن عمر و اقدی و عبدالله بن محمد بن عماره انصاری هم نقل است که همگان گفته‌اند: «سه تن از نقیبان از قبیله اوسم بوده‌اند و دو تن از ایشان از خاندان بنی عبدالأشهل هستند. که عبارتند از:

أَسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ

ابن سماک بن عتیک بن امرئ القیس بن زید بن عبدالأشهل، کنیه‌اش ابویحیی و ابو حضیر است.^۲ به روایت و اقدی مادر اسید به ام اسید معروف بوده و دختر نعمان بن امرئ القیس بن زید بن عبدالأشهل است؛ و به روایت عبدالله بن محمد بن عماره انصاری ام اسید دختر سکن بن کرز بن زعوراء بن عبدالأشهل است. اسید پسری به نام بحیی داشته که مادرش از قبیله کنیده است و درگذشته و اعتقابی از او باقی نیست. پدر اسید به حضیرالکتاب معروف و در دوره جاهلی از اشراف بوده است. او در جنگ بعاثت که آخرین جنگ میان اوسم و

۱. نام این دو بانو بعنی زینتة و عمرة، ذیل شاره‌های ۱۰۹۵۹ و ۱۰۹۸۲ میزان الاعتدال ذهنی آمده است - م.

۲. اسید بن حضیر در جنگ بدر شرکت نکرده است. رک: ترجمه معاذی، ج ۱، ص ۸۶ - م.

خرزج است^۱ سالاری آوس را بر عهده داشته و کشته شده است. این جنگ به هنگامی بود که رسول خدا در مکه پیامبری خود را آشکار و به اسلام دعوت می فرمود و شش سال پس از این جنگ رسول خدا(ص) به مدینه هجرت فرمود. خفاف بن نُذْبَةُ سُلَمِيٌّ^۲ در باره حُضیر چنین سروده است:

«اگر مرگها از بزرگان دوری می گزیدند همانا از حُضیر در روزی که درهای برج واقم را بسته بود می ترسیدند، و حال آنکه برگرد او گشت و چون شب او را فرو پوشاند از او چایگاهی آسوده فراهم ساخت.»^۳ گوید: برج واقم در محله بنی عبدالاشهل و از حضیر بوده است.

أُسید بن حُضیر پس از پدر خود میان قوم خویش در دوره جاهلی و اسلام شریف و مورد احترام بوده است. او از خردمندان و اندیشمندان ایشان بوده و با آنکه نوشن میان اعراب اندک بوده است او در دوره جاهلی خط عربی می نوشته است. تیراندازی و شنا را هم بسیار خوب می دانست و به هر کس که این صفات را داشته است در دوره جاهلی «کامل» می گفته اند و تمام این صفات در أُسید جمع بوده و پدرش هم همان گونه بوده است و به هردو «کامل» می گفته اند.^۴

و اقدی از ابراهیم بن اسماعیل بن ابی حبیبة، از واقد بن عمرو بن سعد بن معاذ نقل می کند که می گفته است: مسلمان شدن أُسید بن حُضیر و سعد بن معاذ به دست مصعب بن عُمير عبدی در یک روز صورت گرفته است و أُسید یک ساعت زودتر از سعد بن معاذ مسلمان شده است. مصعب بن عُمير پیش از آنکه هفتاد تن انصار برای بیعت عقبه برونده مدینه آمده بود و مردم را به اسلام دعوت می کرد و به فرمان رسول خدا(ص) برای مردم فرآن و احکام دینی را آموزش می داد.

أُسید در بیعت عقبه دوم همراه هفتاد تن حضور داشته و این مورد اتفاق تمام سیره نویسان است. او یکی از سالارهای (نقیبان) دوازده گانه بوده است. پیامبر(ص) میان او و

۱. برای اطلاع بیشتر از این جنگ و چگونگی آن، رک: أيام العرب في الجاهلية، به اهتمام محمد احمد جادالملوکی بک، على محمد بجاوى، محمد ابوالفضل ابراهيم، مصر، ۱۹۶۱ ميلادي -م.

۲. خفاف از شاعران بزرگ دوره جاهلی و اسلام (مشخصه مین) است. برای اطلاع از نمونه شعر و شرح حالت، رک: ابن قبیة، الشعر والشعراء، چاپ بیروت، ۱۹۶۹، ص ۲۵۸ -م.

۳. لَوْ اَنَّ الْمَنَابَاً حَدَّنَ عَنِ ذِي مَهَابَةٍ لَهُبَنْ حَضِيرًا يَوْمَ غَلَقَ وَاقِمًا
بَطَرَفَ بِهِ حَتَّى اَذَّلَّلَ جَنَّةً نَبْوَأْ مِنْهُ مَتَعَدًا مَتَاعِيًّا

۴. ملاحظه می فرماید که همچنان اسامی انصاری که می نوشتند و از سواد بهره مند بوده اند، ذکر می شود -م.

زید بن حارثه عقد برادری بستند. اسید در جنگ بدر شرکت نکرد و او و گروهی از بزرگان اصحاب رسول خدا که از نقیبیان و دیگران بودند در آن جنگ شرکت نکردند که فکر نمی کردند پیامبر (ص) بالشکر قریش برخورد خواهد کرد و جنگی پیش خواهد آمد که رسول خدا (ص) و همراهانش برای اینکه راه را بر کاروان قریش بینند بیرون رفته بودند، و چون کاروانیان مطلع شده بودند، کسی را به مکه فرستادند تا قریش را آگاه سازد و کاروان را از کنار دریا عبور دادند و گذشتند و قریش از مکه بیرون آمدند که کاروان خود را حفظ کنند و بدون قرار قبلی با رسول خدا در بدر رو به رو شدند.

و اقدي از ابوبکر بن عبد الله بن ابي سبرة، از عبدالله بن ابي سفيان آزاد کرده ابن ابي احمد نقل می کند که می گفته است: «هنگامی که پیامبر (ص) از بدر برگشتند اسید بن حضیر به دیدار آن حضرت رفت و گفت: سپاس خداوندی را که تو را پیروزی داد و چشم را روشن ساخت، ای رسول خدا به خدا سوگند علتی که از حضور در جنگ بدر تخلف کردم این بود که می پنداشتم شما برای گرفتن کاروان می روی و هرگز خیال نمی کردم که با دشمن رویارویی خواهی شد و اگر چنین گمانی داشتم، از شرکت خودداری نمی کردم. پیامبر (ص) فرمودند: راست می گویی. و اقدي می گوید: اسید در جنگ احمد شرکت کرد و هفت زخم برداشت و هنگامی که مردم گریختند او همراه پیامبر پایداری کرد و در جنگ خندق و تمام جنگهای دیگر هم همراه پیامبر بود و از یاران گزینه و بلند پایه رسول خداست. ابوبکر بن عبد الله بن ابي اویس از سليمان بن بلال و ابوسلمه موسی بن اسماعیل منقری از عبدالعزیز بن محمد درآورده، همگی از شهیل بن ابی صالح، از پدرش، از ابوهیره نقل می کنند که می گفته است: «پیامبر (ص) فرموده اند: اسید بن حضیر نیک مردی است.

یزید بن هارون و عفان بن مسلم و سليمان بن حرب همگان از حماد بن سلمه، از ثابت بنانی، از ابن مالک نقل می کنند که می گفته است: «اسید بن حضیر و عباد بن یشر در شبی بسیار تاریک حضور پیامبر (ص) بودند و سخن می گفتند، و چون از خانه آن حضرت بیرون آمدند چوبدستی یکی از ایشان از خود نوری بیرون داد که آن دو در روشنایی آن حرکت می کردند و چون راه آن دو از یکدیگر جدا شد چوبدستی هر کدامشان نورانی شد و هریک در روشنایی عصای خود حرکت می کرد.

فضل بن دکین از سفیان بن عینه، از هشام بن عروه، از پدرش، و عبدالله بن مسلمه بن قعنب حارثی و خالد بن مخلد هردو از سليمان بن بلال، از یحیی بن سعید، از بُشیر بن یسار

نقل می‌کنند *؛ اُسید بن حُضیر برای قوم خود پیشمنازی می‌کرد. وقتی بیمار شد و نشسته با آنان نماز گزارد، ایشان هم پشت سرش نشسته نماز گزاردند.

و اقدی از ابراهیم بن اسماعیل بن ابی حبیبة، از مشایخ او و هم از محمدبن صالح و زکریا بن زید، از عبدالله بن ابی سفیان، از محمود بن لبید نقل می‌کند که می‌گنند: *؛ اُسید بن حُضیر در ماه شعبان سال بیستم هجرت درگذشت. عمر بن خطاب جنازه او را از محله بنی عبدالاشهل تا گورستان بقیع تشییع کرد و گوشة نابوت را بر دوش گرفته بود و در بقیع به زمین نهاد و بر او نماز گزارد.

خالد بن مخلد بجلی از عبدالله بن عمر، از نافع، از ابن عمر نقل می‌کند که می‌گفته است *؛ چون اسید بن حضیر درگذشت چهار هزار درم وام داشت. مزرعه او در هرسال هزار درم عایدی داشت و چون خواستند آن را بفروشند، عمر آگاه شد و بستانکاران او را خواست و گفت: آیا می‌توانید در هر سال هزار درم بگیرید و این وام را چهار ساله دریافت دارید؟ گفتند: آری، و مهلت دادند و هرسال هزار درم می‌گرفتند.

معن بن عیسی از مالک بن انس، از بزید بن قسطط، از محمود بن لبید نقل می‌کرد که می‌گفته است *؛ اُسید بن حضیر درگذشت و وام داشت عمر با بستانکاران گفتگو کرد که مهلت دهند.

ابوالهیثم بن تیهان

نامش مالک و از قبیلهٔ بَلَى و همپیمان بنی عبدالاشهل است. مادرش ام مالک دختر مالک و از قبیلهٔ بَلَى بن عمرو بن الحاف بن قضاعه است. ابوالهیثم هم یکی از نقیبان دوازده گانهٔ انصار است. در هر دو بیعت عقبه و بدر و اُحد و تمام جنگها همراه رسول خدا(ص) بوده است و ما همهٔ امور مربوط به او را قبلًاً ضمن بیان شرکت‌کنندگان در بدر نوشتیم.^۱

از خاندان غنیم بن سلم بن امری القیس بن مالک بن اوس، یک تن

سعد بن خیثمة

ابن حارث بن مالک بن کعب بن حاطب بن کعب بن حارثه بن غنیم بن سلم است. کنیه اش ابو عبدالله و مادرش هند دختر اوس بن عدی بن امية بن عامر بن خطمه بن جشم بن مالک بن اوس است. او هم یکی از نوابیان دوازده گانه انصار است. در بیعت عقبه دوم و جنگ بدر حضور داشته و در جنگ بدر شهید شده است، و ماهمه امور مربوط به او را ضمن بیان شرکت کنندگان خاندان غنم بن سالم در جنگ بدر نوشتیم.^۱

از قبیله خزرج نه نفر از نوابیان بوده اند، از بنی نجار یک مزد

اسعد بن زراره

ابن عدس بن عبید بن ثعلبة بن غنم بن مالک بن نجار. کنیه اش ابو امامه است و مادرش سعاد یا فریعه دختر رافع بن معاویه بن عبید بن آبجر است. آبجر لقب خذراه بن عوف بن حارث بن خزرج است.

اسعد بن زراره پسر خاله سعد بن معاذ است. اسعد بن زراره دارای سه دختر به نامهای حبیبه و کبیشه و فریعه است که هر سه از بانوان مسلمان و بیعت کنندگانند و مادرشان عمیره دختر سهل بن ثعلبة بن حارث بن زید بن ثعلبة بن غنم بن مالک بن نجار است. اسعد دارای پسر نبوده است و اعقاب او از همین دختران سه گانه اویند، ولی از برادرش سعد بن زراره نوادگان پسری باقی هستند.

و اقدی از عبدالرحمن بن عبدالعزیز، از خبیب بن عبد الرحمن بن خبیث بن یساف نقل می کند که می گفته است: «اسعد بن زراره و ذکوان بن عبد قیس به مکه رفتند و به خانه عتبة

۱. رک: متن طبقات، ج ۳، ذیل شماره های ۱۴ و ۵۹ - م.

بن ربيعه وارد شدند و خبر پیامبر(ص) را شنیدند و نزد ایشان رفتند. پیامبر(ص) اسلام را برایشان عرضه فرمود و برای آن دو قرآن تلاوت فرمود و هردو مسلمان شدند و بدون اینکه نزد عتبه برگردند هماندم عازم مدینه شدند. آن دو نخستین کسانی بودند که اسلام را به مدینه آوردند.

و اقدی از عبدالملک بن محمد بن عبد الرحمن، از عماره بن غزیه^۱ نقل می‌کند که می‌گفته است * اسعد بن زراره نخستین مرد مدینه است که مسلمان شد، سپس شش تن با رسول خدا ملاقات کردند و مسلمان شدند که او هم از آن شش تن است. سال بعد دوازده تن با پیامبر در عقبه شرکت کردند و بیعت نمودند و سال سوم هفتادتن از انصار با پیامبر ملاقات کردند و در شب عقبه بیعت نمودند و پیامبر از ایشان دوازده نقیب برگزیدند و اسعد یکی از نقیبان بود.

و اقدی می‌گوید: اسعد بن زراره را از جمله هشت تنی هم برده‌اند که نخستین گروهی هستند که از انصار با پیامبر ملاقات کرده‌اند اما موضوع شش تن در نظر مثبت ترین اقوال است که همان شش تن نخستین گروه انصارند که با پیامبر(ص) ملاقات کردند و مسلمان شدند و پیش از ایشان کسی مسلمان نشده است.

عفان بن مسلم از حماد بن سلمه، از علی بن زید، از عبادة بن ولید بن عبادة بن صامت نقل می‌کند * در شب بیعت عقبه اسعد بن زراره که رحمت خدا بر او باد، دست پیامبر(ص) را در دست گرفت و خطاب به انصار گفت: ای مردم آیا می‌دانید با محمد(ص) با چه چیز بیعت می‌کنید؟ شما با او بیعت می‌کنید که در صورت لزوم با عرب و عجم و جن و انس همگان جنگ کنید. گفتند: ما با هر کس که او جنگ کند، جنگ می‌کنیم و با هر کس صلح کند، صلح خواهیم کرد. در این هنگام اسعد بن زراره گفت: ای رسول خدا شرطهای خود را به من بفرمای. فرمود: با من بیعت کنید و گواهی دهید پروردگاری جز خداوند نیست و من فرستاده خداوندم؛ و نماز را به پا دارید و زکات را پردازید و بشنوید و اطاعت کنید و با فرماندهان سیز مکنید، و مرا از آنچه خود و خانواده‌تان را حفظ می‌کنید، حفظ کنید. گفتند: آری همچنین است. در این هنگام یکی از انصار گفت: ای رسول خدا آنچه فرمودی برای تو خواهد بود، برای ما چیست؟ فرمود: نصرت و بهشت.

۱. عماره بن غزیه، از محدثان مشهور مدینه در قرن اول هجرت، این سعد و بخاری او را ثقة و مورد اعتماد دانسته‌اند، رکذ: ذہبی، میران الاعتدال، ذیل شماره ۶۰۳۶ - م.

و اقدی از معاذ بن محمد، از یحیی بن عبد‌الرحمن بن سعد بن زراره نقل می‌کند که می‌گفته است از ام سعد دختر سعد بن ربيع که مادر خارجه بن زید بن ثابت است، شنیدم می‌گفت نوار مادر زید بن ثابت برایم نقل کرد که *پیش از آمدن پیامبر(ص) به مدینه خودش اسعد بن زراره را دیده است که با مردم نمازهای پنجگانه را می‌گزارده است و روزهای جمعه هم در مسجدی که آن را در زمین سهل و سهیل پسران رافع بن ابی عمرو بن عائذ بن ثعلبة بن غنم بن مالک بن نجاح ساخته بوده است، نماز جمعه می‌گزارده است. همو می‌گفته است که اکنون هم می‌بینم پیامبر(ص) در آن زمین مسجد خود را ساخته است و نماز می‌گزارد. و اقدی می‌گوید: مصعب بن عمیر عهده‌دار پیشنهادی بوده و با آنان نماز می‌گزارده است و روزهای جمعه هم به فرمان پیامبر(ص) با ایشان نماز جمعه می‌گزارده است و چون به مکه آمد که همراه پیامبر هجرت کند، اسعد بن زراره عهده‌دار آن کار شد.^۱ اسعد بن زراره و عماره بن حزم و عوف بن عمراه همین که مسلمان شدند، بتهای بُنی نجاح را شکستند.

عبدالله بن موسی از اسرائیل، از منصور، از محمد بن عبد‌الرحمن بن سعد بن زراره^۲ نقل می‌کند که می‌گفته است * اسعد بن زراره گرفتار بیماری گلو ذبحه^۳ شد، پیامبر(ص) به خانه‌اش آمدند و فرمودند: خود را داغ کن که من در مورد تو خودم را سرزنش نمی‌کنم. فضل بن دکین از زهیر، از ابی الزبیر، از عمرو بن شعیب، از یکی از یاران پیامبر(ص) نقل می‌کند: * پیامبر(ص) اسعد بن زراره را برای بیماری گلویش دوباره با حلقه‌ای داغ فرمودند و گفتند: من در باره او کوتاهی نخواهم کرد و برای خود در این مورد عذری باقی نمی‌گذارم.

و اقدی از ربیعه بن عثمان، از ابی الزبیر، از جابر نقل می‌کند که می‌گفته است * اسعد بن زراره گرفتاری بیماری گلو بود و پیامبر(ص) او را داغ فرمودند.

فضل بن دکین هم از سفیان، از ابی الزبیر، از جابر نقل می‌کند * پیامبر(ص) دوبار

۱. مصعب بن عمیر در باره برپاداشتن نماز جمعه برای پیامبر(ص) نامه‌ای نوشت و حضرت در پاسخ دستور به اقامه نماز جمعه دادند. رک: دکتر محمد حبیب‌الله، مجموعه الوثائق، ص ۱۱ و ترجمه آن به قلم این بنده -م.

۲. این محدث نویه برادر اسعد بن زراره است -م.

۳. ذبحه نام نوعی بیماری در عربی است که از بیماریهای گلو و هم از بیماریهای قلب است، رک: فرید وجدی، دائرة المعارف، ج ۴، ص ۱۲۱ -م.

محل رگ دست اسعد بن زراره را داغ فرمودند.

یعقوب بن ابراهیم بن سعد زهری از پدرش، از صالح بن کیسان، از ابن شهاب، از ابی امامه بن سهل بن حنیف نقل می‌کند که می‌گفته است «پیامبر(ص) از اسعد بن زراره که گرفتار بیماری پوستی شده بود عبادت کردند و چون به خانه او وارد شدند فرمودند: خداوند یهود را بکشد که خواهند گفت محمد اگر می‌تواند مرگ را از اسعد بن زراره دفع کند و حال آنکه من نه در باره او، بلکه در باره خودم هم، چنین قدرتی ندارم. نباید مرا در مورد او سرزنش کنند؛ و دستور فرمود او را داغ کنند و با سنگی داغ برگلوی او بمالند».

و اقدی از ابراهیم بن محمد بن عبد الرحمن بن سعد بن زراره، از یحیی بن عبدالله بن عبد الرحمن بن سعد بن زراره نقل می‌کند: «اسعد بن زراره در مورد دختران سه گانه خود به رسول خدا وصیت کرد. نام آن سه کبشه و حبیبه و فارغه بود که به او فریغه هم می‌گفتند و آنان در زمرة خانواده پیامبر(ص) بودند و در خانه‌های همسران آن حضرت همراه ایشان آمد و شد می‌کردند».

عبدالله بن ادريس از محمد بن عمارة، از زینب دختر نبیط بن جابر که همسران بن مالک است نقل می‌کند که می‌گفته است: «اسعد بن زراره در باره مادرم و دو خاله‌ام به پیامبر(ص) وصیت کرد و به آن حضرت جعیة کوچکی که در آن طلا و مروارید بود سپرد و آن حضرت پیرایه دختران او را از آن عنایت فرمود، و می‌گفته است که من برخی از آن زیور را در خانواده خود دیدم».

و اقدی از معمر بن راشد، از زهری، از ابوامامه بن سهل بن حنیف که نواده دختری اسعد بن زراره است، نقل می‌کند که می‌گفته است: «پیامبر(ص) از اسعد که سالار نقیبان بود، عبادت فرمود و او گرفتار بیماری پوستی (احتمالاً آبله) بود. پیامبر فرمودند: چه بد شد که یهود خواهند گفت اگر می‌توانست این بیماری را از او دفع می‌کرد و حال آنکه من برای تو و خودم چنین اختیاری ندارم و نباید در مورد اسعد سرزنش کنند. آن‌گاه دستور فرمود او را داغ کنند و حلقه‌ای آهنی برگلوی او نهادند، و چیزی نگذشت که اسعد بن زراره درگذشت».

و اقدی از عبد الرحمن بن ابی رجال نقل می‌کند: «اسعد بن زراره در ماه شوالی که نهمین ماه هجرت بود درگذشت و در آن حال مسجد پیامبر(ص) را هنوز می‌ساختند و این پیش از جنگ بدر بود. بنی نجار پیش پیامبر آمدند و گفتند: نقیب ما درگذشت برای ما نقیبی

تعیین فرمای. فرمود: من خود نقیب شمایم.
واقدی از ابراهیم بن محمد بن عبد الرحمن، از یحیی بن عبدالله بن عبد الرحمن، از قول افراد خانواده اش نقل می کرد که می گفته اند: «چون پیامبر(ص) از مرگ اسعد بن زراره آگاه شدند، آمدند و او را غسل دادند و در سه پارچه که بکی از آنها بُرد بود کفن کردند و بر او نماز گزارند و دیده شد که پیامبر(ص) جلو جنازه او راه می روند و او را در گورستان بقیع به خاک سپرند.

واقدی از عبدالجبار بن عماره، از عبدالله بن ابی بکر بن محمد بن عمرو بن حزم نقل می کند که می گفته است: «نخستین کس که در گورستان بقیع دفن شده، اسعد بن زراره است. واقدی می گوید: این گفته انصار است و مهاجران می گویند نخستین کس که در بقیع دفن شده است عثمان بن عطیون است.

از خاندان بلحارث بن خزرج، دو مرد

سَعْدُ بْنُ رَبِيعٍ

ابن عمرو بن ابی زهیر بن مالک بن امرئ القیس بن مالک آغز بن ثعلبة بن کعب بن خزرج. مادرش هژبله دختر عتبه بن عمرو بن خدیج بن عامر بن جشم بن حارث بن خزرج است. او یکی از نقییان دوازده گانه انصار است و در بدر و أحد شرکت کرده است و در جنگ أحد شهید شده است. ما شرح حال او را ضمن بیان افرادی که از خاندان بلحارث بن خزرج در بدر شرکت کرده اند آوردهیم.

عبدالله بن رواحة

ابن ثعلبة بن امرئ القیس بن عمرو بن امرئ القیس بن مالک آغز بن ثعلبة بن کعب بن خزرج بن حارث بن خزرج. مادرش کبشة دختر واقد بن عمار بن اطناة بن عامر بن زید منات بن مالک آغز است.

عبدالله بن رواحة یکی از نقییان دوازده گانه انصار است. در بدر و أحد و خندق و

حدیبیه و خیر شرکت کرد. در جنگ موتّه یکی از امیران سپاه بود و شهید شد. شرح حالش را قبل‌اً ضمن بیان افرادی که از خاندان بلحارث در بدر شرکت کرده‌اند، آورديم.

از خاندان ساعده بن کعب بن خزرج، دو مرد

سعده بن عباده

ابن دلیم بن حارثه بن ابی حزیمه بن ثعلبة بن طریف بن ساعده. کنیه‌اش ابوثابت و مادرش عمره دختر مسعود بن قیس بن عمرو بن زید مناہ بن عدی بن عمرو بن مالک بن نجار بن خزرج است. نام دیگر مادرش ثالثه است. سعد بن عباده پسر خاله سعد بن زید اشهلی است که او هم از شرکت‌کنندگان در بدر است. فرزندان سعد بن عباده عبارت‌اند از سعید و محمد و عبدالرحمٰن که مادرشان غزیه دختر سعد بن خلیفة بن اشرف بن ابی حزیمه بن ثعلبة بن طریف بن ساعده است و قیس و امامه و سدوس که مادرشان فکیهه دختر عبید بن دلیم بن حارث بن ابی حزیمه است.

سعد بن عباده در دوره جاهلی خط عربی می‌نوشت و نگارش میان اعراب اندک بود. او شنا و تیراندازی را بسیار نیکو می‌دانست و چنین کسی را «کامل» می‌گفتند. سعد بن عباده و گروهی از نیاکان او در دوره جاهلی بر فراز برجهای منطقه خود ندا می‌دادند که هر کس گوشت و چربی می‌خواهد به کوشکهای دلیم بن حارثه بیاید.

ابو اُسامه حماد بن اُسامه از هشام بن عروة، از پدرش نقل می‌کند که می‌گفته است: «من خودم سعد بن عباده را دیدم که بر فراز کوشک خویش ندا می‌داد که هر کس گوشت و چربی می‌خواهد، به خانه سعد بن عباده بیاید. پس از او هم پسرش را دیدم که چون پدر فرا می‌خواند. گوید جوان بودم و در راه مدینه می‌رفتم عبدالله بن عمر را دیدم که به محل زمین خود در منطقه بالای مدینه می‌رفت، به من گفت: ای جوان بیا بین آیا بر فراز کوشک سعد بن عباده کسی ندا می‌دهد؟ نگریستم گفتم: نه. گفت: راست می‌گویی.

ابو اُسامه با همین اسناد نقل می‌کند: «سعد بن عباده چنین دعا می‌کرده است: پروردگارا به من ستایش و بزرگواری عنایت فرمای. بزرگی جز به کارهای خوب نیست و کارها صورت نمی‌گیرد مگر به مال. پروردگارا چیز اندک مرا اصلاح نمی‌کند و من هم بر

آن اصلاح نمی شوم. واقعی می گوید: سعد بن عباده و منذر بن عمرو و ابودجانه هنگامی که مسلمان شدند بتهای بنی ساعدة را می شکستند. سعد در بیعت عتبه همراه هفتاد تن انصار بوده است و در این مورد همگان متفق اند. سعد بن عباده یکی از نقیبان دوازده گانه انصار است. مردی بزرگوار و سخت بخشنه بوده است و در جنگ بدر شرکت نداشته است. او برای پیرون آمدن با رسول خدا(ص) آماده می شد و به خانه های انصار مراجعه و آنان را برای حرکت تشویق می کرد، ولی پیش از حرکت او را مارگزید و ناچار از توقف در مدینه شد. پیامبر(ص) می فرمودند: هر چند سعد نتوانست در جنگ بدر حضور داشته باشد، ولی برای شرکت در آن سخت حرص بود. برخی هم روایت کرده اند که پیامبر(ص) سهم سعد بن عباده را از غنایم بدر دادند، ولی این موضوع نه مورد اجماع است و نه ثابت شده است، و هیچ کس از نویسندهای مغازی ضمن ذکر نام شرکت کنندگان در بدر در این باره چیزی ننوشتند. سعد بن عباده در أحد و خندق و تمام جنگهای دیگر همراه پیامبر(ص) بوده است، و هنگامی که پیامبر به مدینه آمدند، همه روز سعد بن عباده دیگی پر از تربید گوشت یا شیر یا سرکه و روغن زیتون یا روغن حیوانی و غالباً ترید گوشت به حضور ایشان می فرستاد. معمولاً دیگر غذای سعد بن عباده را به خانه همسران آن حضرت می بردن. مادر سعد بن عباده، عمره دختر مسعود از بانوان مسلمان و بیعت کننده است و آن بانو در مدینه در ماه ربیع الاول سال پنجم درگذشت و پیامبر(ص) در آن هنگام در جنگ دومة الجندل بودند و سعد بن عباده هم همراه ایشان بود و چون پیامبر به مدینه آمدند کنار گور مادرش حاضر شدند و نماز گزارند.

محمد بن عبدالله انصاری از سعید بن ابی عربه، از قتاده، از سعید بن مسیب نقل می کند: «چون مادر سعد بن عباده درگذشت، پیامبر در مدینه نبودند. سعد پس از آمدن رسول خدا به ایشان گفت مادرم درگذشت و دوست می دارم که شما بر او نماز بگزارید. با آنکه یک ماه از مرگ او گذشته بود پیامبر(ص) برگور او نماز گزاردند.

روح بن عباده از محمد بن ابی حفصه، از ابن شهاب، از عبید الله بن عبد الله بن عتبه، از ابن عباس نقل می کند: «سعد بن عباده از پیامبر(ص) در مورد نذری که مادرش داشته و پیش از انجام دادن آن درگذشته است، استفتاب کرد. پیامبر فرمودند: تو از جانب او آن را انجام بد.

روح بن عباده از ابن جریح، از یعلی، از عکرمه آزاد کرده ابن عباس نقل می کند که